

**Skaalde-stycke, *) öfwer
konungens och regentens
anträdde resa åt
Dalarne, 1...**

Rosenheim, Wilhelm Fredrik Joachim
von,

1700-1829 81 Ca Gust. IV Ad. Br. 1794

National Library
of Sweden

Skalde=Stycke, *)

Sfwer

R o n u n g e n s

Och

R e g e n t e n s

Anträdde Resa åt Dalarne, 1794.

*) Infördt i Lionde Samlingen N:o 1, 2 af Sahlu Wecksblad för den 12 Julii 1794, samma dag Hans Kongl. Maj:it ankom til Sahlun med Hans Kongl. Höghet Hertigen Regenten. — Högstoljande Samtal emellan Gubben och Gumman, är äfwen aftryckt utur nyss berörde Wecksblad.

S A H L U N,

Tryckt hos Pehr OL Axmar.

Til Konungen.

Ur stödet af Ditt Hof, för'd af Regentens hand,
Du ilat, min Monark! til dessa sälla Dalar,
Där Menighetens röst med enig stämman talar
Om trohet emot Gud, mot Kung, och Fosterland.
Så känn et manligt Folk, som aldrig lärt at swika!
Et Folk, som ens ej wet för sjelfwa Nöden wika;
Se Märken, öfweralt, af deras jemna Flit!
Och döm däraf, min Kung! til deras fasta Nit.
Så ren vår Glädje är, ren, som den Luft man andas
Här, där med ingen Konst Naturens fågning blandas;
Så hög Din känsla blir, nu, då, så Allfianswård,
Du Dalkarlens kärlek ser, som älskar utan skärd.
Hör'd af de Fröjde-skri, som kring Din Hjesa skalla;
Hur lär ej, i Din Sjal, Dit Minne återkalla
De Störwerk WASA gjort — och Swerges Tacksamhet,
Som för Hans helga Nit sig än utmärka wet?
O, Werldens eftersyn! . . . o, tröst för Dig at nära!
Då snart på Hjeltars bän Du Kronans tyngd skal bära;
Att, lämnad åt Dig Sjelf i Dina Fäders fjät,
Och höid i Dyadens atans af Årans majestät,
Att allas önskerop Dig redan kallad sinna:
Att rågan af vårt Wäl med *WASARS* Wisbet winna!

Til Regenten.

Och Du! som Riket styr, uti Din Brorsöns Namn;
Kom, Prins! at frad bli, i Dala-Folkets famn!
Re'n Du den Åra nått, som sanne Hjeltar hinna;
Och Tiden ej Dit lof i glömskans mörker snår.
Stor, ewigt Stor blir Den, som Öfverkräckt, och Rådlig,
Til grymma Skiftens trots, kan wara Kall — och Rådlig.
Straxt Du det war, min Prins! och Du ännu det är;
Du Årendernas tyngd med mogen Ömsorg bär;
Du framgår til Dit Mål: at *GUSTAF ADOLPH* hylla,
Att skydda Swea-Land, och Årans pligter fylla;
Så les! . . . les, at en dag Din Mödas frukter se,
Då Du åt *GUSTAFS* Son får Spiran från Dig ge!
Då först man skönja skal, hur lysande af Åra
I Stormar och i Lugn *CARL* blifwit Lagerfrönt;
När han af Rikets mun med denna Dom blir lönt:
CARL Sjelf Sig wärdig gjort, at ock en Krona bära!

Vilhelm von Rosenheim.

Samtal imellan Gubben och Gumman.

Gum. Min kära Gubbe! Jag wet intet hwad som förordsakar en så innerlig glädje i mit hjerta. Aldrig någon morgon har jag förnöjdare waksat wid din sida, sedan wi efter en angenäm hwila första gången omfamnade hwarandra i Brudsängen. Aldrig har jag sett Solen gladare upstiga och mina sysslor angenämare förefalla, än denna morgonstunden. En lustig dröm om vår goda Öfwerhet, har dertil bragt mina sinnen nästan i en förtjusning — Gifwe Gud, at alt detta ej måtte förebåda något ondt! —

Gubb. Något ondt — Nej wiserligen icke — Dit känslofulla hjerta, som jag förmärkt af en besynnerlig werkan vara böjdt at mottaga goda aningar, har wid detta tilfället lyckligt kändt et förebåd til den större glädje, som du måste få smaka inman Solen nästa morgon upgår.

Gum. Hwilkken glädje? — Röbrer den oss? — Våra barn? —

Gubb. Icke allenast oss och våra barn, utan alla Ortens Inbyggare, som med glada ansigten och känslofulla bröst bereda sig at mottaga vår Nådiga Öfwerhet —

Gum. Hwad? — Prar du min Gubbe? — Huru kunna denna Ortens Inbyggare bereda sig at mottaga Öfwerheten? —

Gubb. Hwarföre icke, så wida den är i antågande hit.

Gum. Hit — Hit til oss — Hwad? — —

Gubb. Ja, min Gumma! — Jag wil intet längre lämna dig i owisshet om den glädje, du med de öfrige Dalarnes Innewånare får deltaga uti — Vår unga Konung och Hertigen, Hans Förmyndare, hwilka du så ofta omtalat och wälsignadt, komma i aften ifrån Dalarne til Staden — och wi få wiserligen den Nåden at se dem —

Gum. Min Gud, hwad hörer jag! — Min Man, ack hwad säger du! — Skal jag tro dina ord? — Jo — Mit hjerta öfvertygar mig om sanningen deraf — Kom, min Wän! — Jag wil öppna dig en öm famn — Jag wil föreställa mig äfwen der innesluta twänne Prinsfar, som utgåra vårt Landes Sällhet och Höpp, och äro mig lika så kära som min egen själ — Ack, den Edla Konungen, som så Nådigt wil kasta sig i sit trogna folks armar! — Ack, den Gode Hertigen, som bär så mycken omsorg för oss! — Hwad skola nu de trogne Dalkar-

Uone glädja sig? — Nej, min Gubbe! Hvad skole vi uppfinna, at hedra dessa Höga Personer med och betyga vår Bördnad? —

Gubb. Jelle annat än våra egna hjertan — All ståt är et utanverk, och mindre behagligt för den Wälgörande Regenten, som har tar all kostnad och öfverflöd — Sammanfalla våra barn, vi skole upp på dem vår glädje, implanta hos dem Trohet och Kärlek för sin Öfverhet, och i vår enslighet sjunga:

Wälkommen, Dyre Kung! til detta trogna folk,
Hvars Bördnads Utrop är des tankes säkra tolf,
Hvars hjerta är Din Thron, den ingen magt kan skaka,
Det Dalkarla gifwa kan, men aldrig ta tillbaka.
Wälkommen! på et sätt, som hör GUSTAVER til,
At röra våra bröst, och vinna hvad Du wil.

Wälkommen, Dyre Prins! uti vårt öma sköte
Med milda ögnakast, til våra känslors möte.
Du! Spirans trogna Wärd för GUSTAF ADOLPHS Land,
Tills Du den lämnar i en myndig Konungs Hand,
Wårt bröst willrådigt är hwem nu det älskar mera,
En Konung eller Den, som gafs — at öf regera —

Ej någon plikt är Dalkarla tung:
Hans hjerta rörs, Hans Ögon låga,
Hans Mod uptänds, hans Blod wil sista droppan wäga,
Så snart han skåda får sin Kung.

Hur i des rena bröst sig dubbla känslor sprida,
Ut få wid GUSTAF ADOLPHS sida
Den Fursten se, som är vårt Skugg? —

O Folk! hvars Enighet, hvars Tro är rätta Styrkan,
Bewis med Öfverhetens dyrkan
Des sanna Ära och Din Dygd! — —

E. A. Windabl.

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8

Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

Centimetres

TIFFEN Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue

Cyan

Green

Yellow

Red

Magenta

White

3/Color

Black

